

WATANAI

^D Spinkěj klíj kolíčky, ^C ráč v oběch hvězdíčky
^D dár ti je do vlaš, ^C tek usínej, ^D tek usínej

R: ^C Ho ho watanay, ^D ho ho watanay,
^C ho ho watanay, ^D kiskent, ^C kiskent

Sladkou vůni nese ti, noční motýl z perleti
vánek ho kolíbá, už usíná, už usíná

R: V lukách te zavoní, rád jezdíš na koni
má barvu havraní, jak uhání, jak uhání

R: V dlani motýl usíná, hvězdíčka už zhasíná
vánek co jí k tobě nes, až do léta ti odlétná

R:

ZÁTOČKA

^C V zátoce naší je celý den stín,
^F dneska je ^C tichá, ^C já dobře vím
^C kdy ten stín zmizí i z duše mojí,
^C na vodou čekám na lásku svoji

Poslední dříví jsem na ohně dal,
s kdyby nocí překrásně hrál
já nespím, to víš, jak bych si přál
proč si mě Hardy na práci vzal

Pozalu svítá, krávy jdou pít,
v sedle zas musím celý den být
proč má tvůj tatík, ach, tolika stád,
tejdén už sháním a nemůžu spát

Zejtra se vrátím na jižní díl,
v zátoce naší, tam bude můj cíl
vítr se zvedá a měsíc je blíž,
zejtra stín zmizí, dobře to víš

N A P Ě T Ě

^{C Ami Dni C}
[Krásný je vzduch, krásnější je málo]
^{C Ami Dni C}
[Co je nejkrásnější, co je nejkrásnější]
^{C C C}
umělavá tvář]

Pevný je stál, pevnější je hora
co je nejpevnější, co je nejpevnější
ta člověčí víra

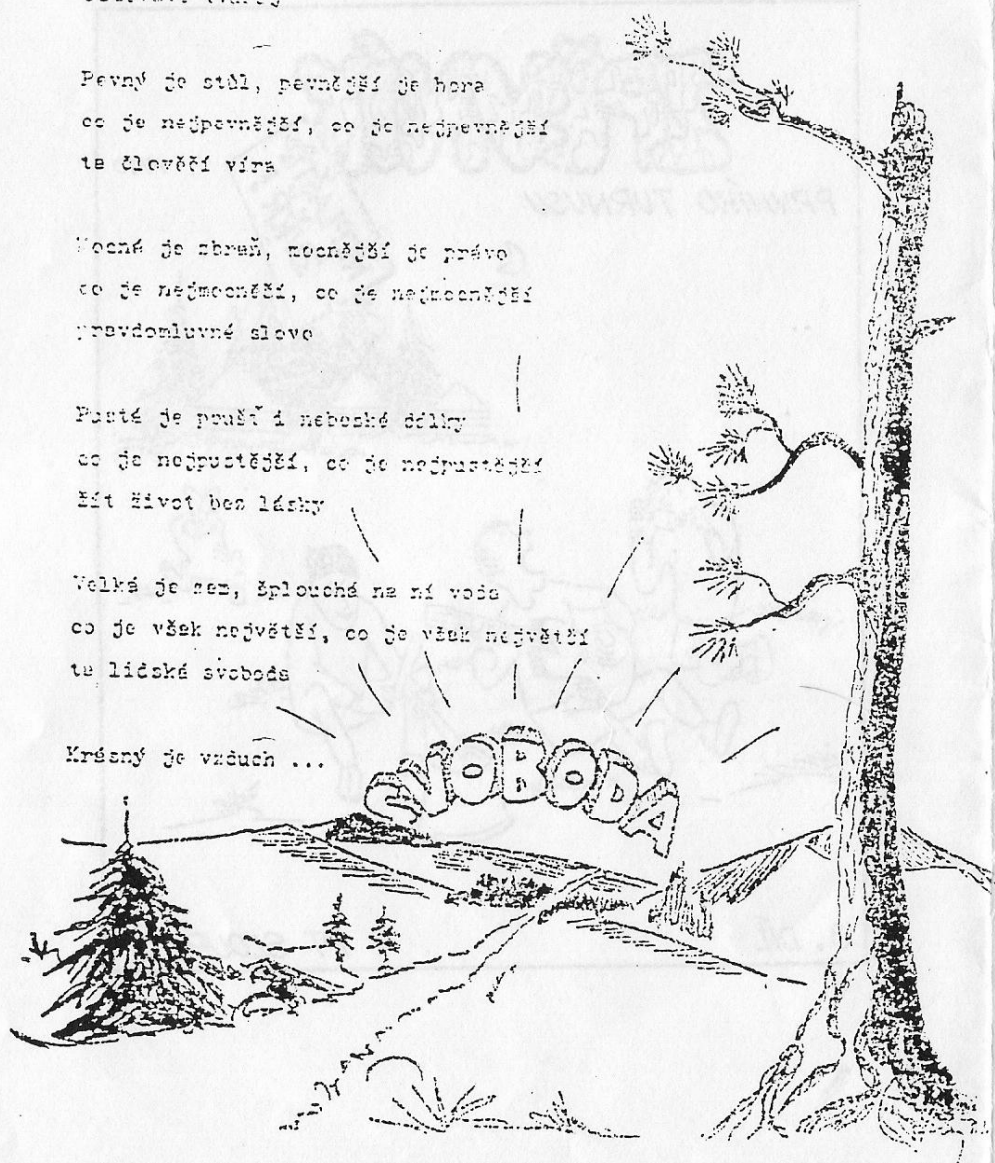
Mocná je zbraň, mocnější je právo
co je nejmocnější, co je nejmocnější
pravdomluvné slovo

Pusté je poušť i nebeské doly
co je nejpustější, co je nejpustější
žít život bez lásky

Velká je sea, šplouchá na ní voda
co je však největší, co je však největší
ta lidská svoboda

Krásný je vzduch ...

SVOBODA

C Y P C K A

Má mě ovečko dávno spát i píseň ptáčí končí,
kvůli nám přestal vítr vát, jen nára zírá zvončí
Já znám její zdi, tak vyhledej okny,
zde má bílej pláň a v okně je kříž

R: Má mě ovečko dávno spát a máleš hřát, ty mě máleš hřát,
vždyť přijdou se ptát, zítra zas přijdou se ptát,
jestli ty v svých představách už mizíš

Má mě ovečko dávno spát, dnes máne půlnoc tekou,
zítra budou nás bláznivě lást, že ráda aničká se mnou
Proč mě bych jím lhát, že jsem taď sám,
když tebe má rád, když tebe tu mám

R: Má mě ovečko ...

DOKUD SE ZPÍVÁ

^C ^{Ami} ^{Dmi} ^G ^C ^{Ami} ^{Dmi} ^G ^C
 Z Těšína vyjíždí vlaky co čtvrt hodinu
^C ^{Ami} ^F ^G ^C ^{Ami} ^{Dmi} ^G ^C
 včera jsem nespál a ani dnes nespóčinu
^F ^G ^C ^{Ami} ^G
 svatý Medard, můj patron, ťuká si na čelo
^F ^G ^F ^G ^C ^{Ami} ^{Dmi} ^G ^C
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Ve stánku koupím si housku a slané tyčky
 srdce mám pro lásku a hlavu pro písničky
 ze školy dobře vím co by se dělat mělo
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Do alba jízdenek koupím si další jednu
 vyjel jsem před chvílí, konec je v nedohlednu
 ze oknem mímá se život jak leporelo
 ale dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Stokrát jsem prohloupil a stokrát platil draze
 houpe to, houpe to na housenkové dráze
 i kdyby supi se slétali na mé tělo
 tak dokud se zpívá, ještě se neumřelo

Z Těšína vyjíždí vlaky až na kraj světa
 zvedl jsem telefon a ptám se: lidi, jste tam?
 a z veliké dálky do uší mi zaznělo
 že dokud se zpívá, ještě se neumřelo

RŮŽE Z TEXASU

^C ^F ^C
 Jedu vám takhle stezkou dít stádu k řece pít,
^{G⁷} ^C ^{Ami} ^{D⁷} ^{G⁷}
 v tor potkám holku hezkou, že jsem až z koně slít.
^C ^F ^C
 Má kytku žlutých květů, snad růží, co já vím,
^{G⁷} ^C ^{A⁷} ^{Dmi} ^{G⁷} ^C
 znám plno ženských k světu, ale takhle hraje první
^F ^C ^{G⁷} ^C
 R: Kdo si kazíš slyšl pro krásu až s tou, anebo s tou,
^{G⁷} ^C ^{Ami} ^{D⁷} ^{G⁷} ^C
 dej si říct, že kromě Texasu tyhle růže nerostou.
^C ^F ^C
 Ať máš kolták nízko u pasu, ať jsi třeba zločejný stád,
^{G⁷} ^C ^{A⁷} ^{Dmi} ^{G⁷} ^C
 Tyhle žlutý růže z Texasu budeš pořád mít už rád.

Řekla, že tu žije v ranči, jen sama s tátou svým
 a hrozně ráda tančí, teď zrovna nemá s kým.
 Tak já se klidně nabíd, že půjdu hned a rád
 a že se dám i zabít, když si to bude přát.

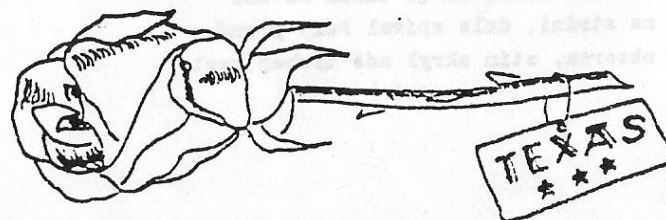
R: Kdo si kazíš ...

Hned si se mnou dala rande a přišla přesně v půl,
 dole teklo Rio Grande a po něm měsíc plul.
 Když si to tak v hlavě srovnám, co víc jsem si mohl přát.
 Ona byla milá, štihlá, rovná, zkrátka akorát.

R: Kdo si kazíš ...

Od těch dob své stádo koní sem vodím vždycky pít
 a žiju jenom pro ni a chtěl bych si jí vzít.
 Když večer banjo ladím a zpívám si tu svou,
 tak pořád v duchu hledím tu růži veňsvou

R: Kdo si kazíš ...

VALČÍČEK

R: Tuhle písničku chtěl bych ti lásko dát,
ať ti každěj den připomíná
[toho, kdo je tvůj, ži ty jsi a kdo má rád,
ať ti každěj den připomíná]

Kluka jako ty hledám už spoustu let,
takový trošku trhlý mý já,
dej mi ruku, pojď půjdeme šlapat náš svět
i když obrovskou práci to dá

R: Tuhle písničku ...

Fakt mi nevadí, že nos jak bambulku máš,
ani já nejsem žádný ideál,
hlavně co uvnitř nosíš a co ukryváš,
to je pouto, co vede nás dál

R: Tuhle písničku ...

HLÍDEJ LÁSKU, SKÁLO MÁ

Jak to v životě chodívá, láska k lidem přichází
přijde, jen se rozhlédne a zase odchází,
mě potkala ve skalách, šel boso jenom tak,
měl své džíny vybledlý, na zádech starej vak

R: Hlídej lásku skálo má, než se s ránem vytratí
čeká na nás těžká pouť, až se s ránem vytratí
mezi lidma je těžké plout, až se s ránem vytratí
víš co umí člověk, pojď, než se s ránem vytratí

Když mě ahoj povídá, s úsměvem mě pohladí
prý jsem jedna z mála snad, co jí tulák nevadí
sedli jsme si na strání, dole zpíval řeky proud
den zmizel za obzorem, stín skryl náš tichej kout

TISÍC MÍL

V nohách mám už tisíc mil
stopy deště a vítr skryl
a můj kůň a já jsme cestou znavení

Tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílý dům to malý bílý stavení

Je tam stráž a přikrej sráz
modrá tůň a bobří hráz
táta s mámou který věřej dětskeje snám

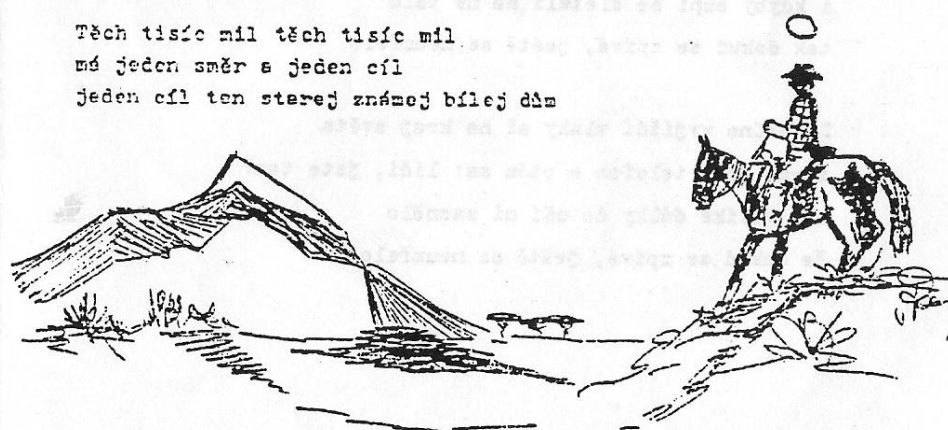
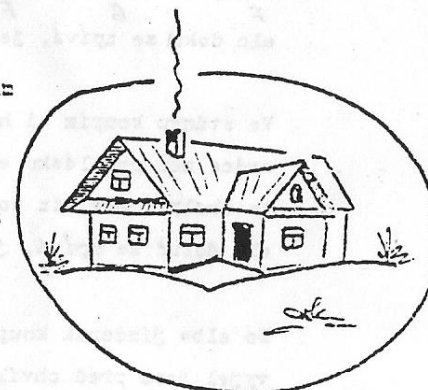
Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známěj bílej dům

V nohách mám už tisíc mil
teď mi zbejvá jen pár chvil
cestu znám a ta se tam k nám nemění

Tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
bílý dům to malý bílý stavení

Kousek dál a já to vím
uvidím už stoupat dým
žikmej žít nad střechy žít k nebesům

Těch tisíc mil těch tisíc mil
má jeden směr a jeden cíl
jeden cíl ten starej známěj bílej dům

K D Y B Y T A D Y B Y L A : . .

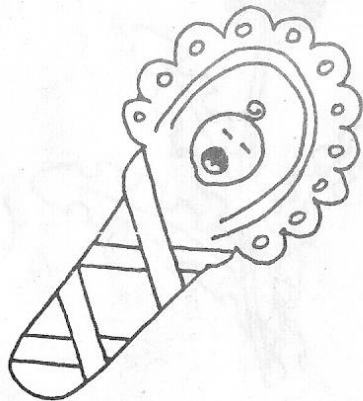
[Kdyby tady byla taková panenka
která by mě chtěla]
[Která by mě chtěla syna vychovati
přítom pannou byla]

Kdybych já ti měla syna vychovati
přítom pannou býti
ty by jsi mi musel kolíbku dělati
do dřeva netíti

Kdybych já ti musel kolíbku dělati
do dřeva netíti
Ty bys mi musela košilenku šítí
bez jehel a nití

Kdybych já ti měla košilenku šítí
bez jehel a nití
ty by jsi mi musel žebřík postavit
až k nebeské výši

Kdybych já ti musel žebřík postavit
až k nebeské výši
lezli bysme spolu spadli bysme dolu
byl by konec žití

Z Á T O K A

^C V zátocě ^F naší je ^C celý den stín
dneska je ^{Ami} tichá ^C já dobře vím
kdy ten stín ^{Ami} zmizí i z duše ^C mojí
za vodou čekám na lásku ^C svojí

poslední dříví jsem ~~na~~ na oheň dal
i kdyby nocí překrásně hrál
já nespím to víš tak jak bych si přál
proč si mě Hardy na práci vzal

Pomalu svítá krávy jdou pít
v sedle zas musím celý den být
proč má tvůj tatík ach tolika stád
tejdén už sháním a nemůžu spát

Zejtra se vrátím na jižní díl
v zátocě naší tam bude můj ~~stín~~ cíl
vítr se zvedá a měsíc je blíž
zejtra stín zmizí dobře to víš

